

شده است، این رمان به درگیری های مبارزان با مأموران رژیم پهلوی می پردازد. قطار ۵۷ از چندین واگن تشکیل شده که از ایستگاه های مختلف می گذرد و می توان زمان داستان را به ایستگاه هایی تشبیه کرد که این قطار از آن ها می گذرد و اتفاقات مختلفی را در طول زمان در منظر تماشای خواننده قرار می دهد. احزاب و نیروهای درگیر در انقلاب هم که در این داستان از هر گروه نمونه ای ذکر شده، کوپه ها یا واگن های این قطارند که از این ایستگاه ها می گذرند. گویی رضا رئیس به عنوان ناظر بیرونی وضعیت های مختلفی از افراد داخل کوپه ها در هر ایستگاه را مشاهده و ثبت کرده و مجموع مشاهده اتش رمان قطار ۵۷ را شکل داده است... داستان های مطرح سال ۱۳۸۷ عبارت اند از: مجموعه داستان قواره ای برای دونفر اثر زهره یزدان پناه، قاعده بازی از فیروز نوزی جلالی، اسماعیل نوشته امیر حسین فردی، طبقه هفتم غربی از جمشید خانیان، خون نوشت و گرگ ها از برف نمی ترسند نوشته محمدرضا بایرامی، رؤیای آهوان از محمد حنیف، بیوت اثر رضا امیرخانی، شماس شامی از مجید قیصری، فاخته ها به لانه بر می گردند از مجید حمیدی، من و آیدین از سید هاشم حسینی و تمام زمستان مرا گرم کن نوشته علی خدایی. "قواره ای برای دونفر" نوشته زهره یزدان پناه، مجموعه ای از ۸ داستان کوتاه است با عنوان های: قواره ای برای دونفر؛ رسول؛ حبیب؛ حریر حاشیه آبی؛ گل های سپید؛ موج سبز؛ اسم پسر من نصر... است؛ زیارت و نشانی. موضوع اغلب داستان ها دفاع مقدس است. قواره ای برای دو نفر داستان زندگی زن جوانی است که در دوران جنگ، از حضور همسرش در منطقه جنگی خسته می شود و با حالتی نیمه قهر به تهران بازمی گردد و درست در همان هنگام همسرش به شهادت می رسد. زن مدت ها با عذاب وجدان دست به گریبان می شود. پس از سال ها با پزشکی ازدواج می کند که همیشه دغدغه مردم و کودکان را دارد و با حمله آمریکا به عراق، برای کمک رسانی راهی آن دیار می شود. زن در آستانه تکرار اشتباه پیشین خویش است که ناگهان به خود می آید و تصمیم می گیرد به یاری شوهر خود بشتابد. برخی از آثار داستانی مطرح در سال ۱۳۸۸ یعنی آخرین سال از سومین دهه بعد از پیروزی انقلاب اسلامی از این قرارند: هم سفران و مردگان باغ سبز هر دو از محمدرضا بایرامی، قفس نوشته محمد حنیف، عبور از ضخامت ابرها نوشته بهزاد شیخی، اشک آخر از سید هاشم حسینی، پر سه در خاک غریبه اثر احمد دهقان، دیگر اسمت را عوض نکن نوشته مجید قیصری، مهمانی با کلاغ ها از زهره یزدان پناه و عروس بید نوشته یوسف علیخانی، رمان های شاه

می شوند از محمد حنیف، چرا دریا عصبانی شد نوشته جعفر نوزنده جانی، لاک پشت فیلی نوشته جمشید خانیان، پیامبر از نقی سلیمانی، اندوه جنوبی نوشته محمد ایوبی، دیلم از حمیدرضا شاه آبادی، سونات عدن از مصطفی جمشیدی، عقرب روی پله های راه آهن اندیمشک نوشته حسین مرتضائیان آبکنار، فرشته ها بوی پرتقال می دهند نوشته حسن بنی عامری، کتاب بنفش از مرتضی ارژنگ، یکشنبه ساعت پنج منتظریم نوشته حبیب... حداد و زندگی مطابق خواسته تو پیش نمی رود از امیرحسین خورشیدفر. فرزانه سجادی پور رمان خاله بازی بلقیس سلیمانی را روایت نسل آشفته آرمان گرایی می داند که ایدئولوژی اش در تهاجم دنیایی عینی و مادی فرومی ریزد و ناگهان در می یابد که مادامه سر راست پدران و مادرانمان هستیم. خاله بازی روایت زن و مردی است که هر یک دنیا را از زاویه چشمان خویش برای مخاطب به تصویر می کشند؛ داستان آمدور فتیک نسل است میان سنت و مدرنیته و بازتابی از جامعه ای که روزی میان خود دیگری خط فاصله ای به نام روشنفکری می گذاشت. برخی داستان های مطرح سال ۱۳۸۶ هم از این قرارند: لالایی هایی برای دختر مرده از حمیدرضا شاه آبادی، ناهی از جمشید خانیان، انجمن مخفی از احمد شاکری، مجموعه داستان عبور از جوانی از حسین مهکام، مجموعه داستان گوساله سرگردان از مجید قیصری، بیگانه از لیلی گلستان، سال های ارغوان اثر علی اکبر والایی، قطار ۵۷ اثر ضارثیسی، بازی عروس و داماد نوشته بلقیس سلیمانی و کافه پیانو از فرهاد جعفری. انجمن مخفی احمد شاکری رمانی تاریخی است که فعالیت های انجمنی با همین نام را که برای رسیدن به اهداف خود اقدام به ترور می کردند، بهانه پرداختن به برخی از حوادث تاریخی اواخر دوره قاجار قرار داده است. این رمان را نیز می توان در راستای حرکت های سیاسی بعد از جنبش مشروطیت بررسی کرد. اسماعیل (۱۳۸۶) امیرحسین فردی رمانی سیاسی است که به درگیری مبارزان مبارزانی که خاستگاه آن ها مسجد است - با مأموران رژیم پهلوی می پردازد. در این داستان اسماعیل، جوانی است که نزد علی خان قهوه خانه دار کار می کند. او در کودکی پدرش را در حادثه ای مشکوک از دست داده و همین باعث شده است که تا کلاس پنجم بیشتر درس نخواند. مدتی را پیش عباس دو چرخه ساز کار کرده و سپس شاگرد قهوه خانه دار شده است... رمان «اسماعیل» از معدود آثار داستانی است که کوشیده است، ساده و صادقانه به نقش مساجد و مسجدی ها در روند شکل گیری و پیروزی انقلاب بپردازد. قطار ۵۷ رضا رئیس نیز با موضوع انقلاب اسلامی نوشته

متولیان فرهنگی کشور در این دوره (۹۲-۸۵) همکاران پیشین خود را به اهمال در اعمال موازین قانونی نشر متهم می کردند، اما کم نبودند داستان نویسانی که با هر گونه نظارت مخالف بودند و هیچ یک از دوره های سیاسی- فرهنگی را با انتظارات خویش مناسب نمی دانستند. هر چند در این دوره (۹۲-۸۵) در راه انتشار و حتی تجدید چاپ برخی داستان ها موانعی ایجاد شد، با این حال یک ارزیابی کلی نشان می دهد که در کل داستان نویسی در ایران به قوامی درخور توجه رسیده بود. داستان های سومین دهه انقلاب اسلامی، از قدرت بیشتری نسبت به دو دوره پیش برخوردار بودند. تعداد آثار پر حاشیه - با وجود ضعف و استمرار سستی جریان نقد ادبی در کشور - نشان می داد که داستان نویسان این دهه آثار درخور توجهی خلق می کنند. برگزاری جلسات نقد، از جلسات نقد حوزه هنری توسط ارضیه تجار، ابراهیم حسن بیگی و فیروز نوزی جلالی گرفته تا جلسات کانون ادبیات ایران از سوی محمدرضا گودرزی و جلسات نقد داستان و آموزش داستان نویسی جمال میرصادقی و... نشان دهنده رونق بالای کار داستان - به ویژه در نیمه اول آن - بود. محمدرضا موحدی این دوره را دوره بلوغ و ثبوت نامیده است و حتی بر این باور است که در این دوره بسیاری از نویسندگان برآمده در این سالیان، به گونه ای سبک شخصی رسیدند، مسیر خود را در این راه پرفت و خیز سپری کردند. از دیدوی نیز آنچه در این دوره کاملاً مشهود است، بلوغ این گونه داستان ها نسبت به دهه پیش است. بدین معنا که نویسندگان نسل انقلاب و کسانی که در دهه دوم انقلاب، تازه کار محسوب می شدند، در این دهه خود به نویسندگانی جریان ساز تبدیل شدند که البته بررسی نتایج آثارشان کار پژوهشگران بعدی است. دهه هشتاد همچنین این فرصت را به نویسندگان انقلاب داده بود تا فنون داستانی را چه از طریق رمان ها و داستان های ترجمه شده و چه از طریق الگوبرداری از نویسندگان نسل پیشین - که گاه از آنان با عنوان رئالیست های سنتی یاد می شود - در آثار خود حل و درج در نتیجه جذابیت های بیشتری برای خواننده بی حوصله نسل خود ایجاد کنند. محمدرضا موحدی، این گونه به تاثیر گسترش رسانه ها در ادبیات داستانی اشاره می کند: افزایش رسانه ها و حضور برخی از نویسندگان در این رسانه ها، به نزدیک تر شدن زبان نویسندگان و مردم یاری رساند و البته سبب ساز گسترش گونه ای از زبان روزنامه ای و نسبتاً کم توان یا بی جان در آثار داستانی این دوره شد. برخی آثار داستانی مطرح سال ۱۳۸۵ عبارت اند از: خاله بازی نوشته بلقیس سلیمانی، برف ها آب